

ה"ט 60408/02/23 - שבתאי כהן, חגית כהן נגד משה ציון

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 60408-02-23 כהן ואח' נ' ציון

בפני מבקשים	כבוד השופט מוטי כהן
נגד משיב	משה ציון
	1. שבתאי כהן
	2. חגית כהן

החלטה

לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, על-פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק"), שהגישו המבקשים נגד המשיב.

1. המבקשים (שוטר במשטרת שפרעם ועובדת בית המשפט המחוזי בנצרת) והמשיב (שוטר לשעבר) הינם שכנים ומתגוררים זה מול זה בקומת הקרקע ברחוב אחד העם 17 קרית אתא.
2. **עניין לנו בסכסוך שכנים שמקורו בויכוח על מקומות חניה.**
3. המבקשים טענו בבקשתם, כי המשיב מתנכל להם, ירק לעבר רכב המבקש, סינן לעברם קללה, תלש מגדר ביתם "חמסה", צעק לעברם בקולי קולות, והגיש תלונות למשטרה ולמערך תלונות הציבור של המשטרה נגד המבקש.
4. ביום 26.02.23 ניתן צו זמני למניעת הטרדה מאיימת, האוסר על המשיב בין היתר, לאיים, להטרד, לבלוש, לעקוב, לפגוע בפרטיותם או בשלוות חייהם של המבקשים. כמו כן, נקבע דיון במעמד הצדדים ליום 07.03.23.
5. דיון במעמד שני הצדדים התקיים ביום 07.03.23. בפתח הדיון הגיש המשיב סיכום טענות מטעמו (סומן כ-"נ/1"), וכן הגיש תמונות של החניה המשותפת וארועים של חסימת רכבו ע"י רכב שבבעלות המבקשים (סומנו כ-"נ/2"). במסגרת הדיון, האזין בית המשפט לשתי הקלטות ביחס לחילופי דברים בין הצדדים בנוגע למקומות חניה וחסימת רכבים בחניה.
6. לאחר ששמעתי ברוב קשב את הצדדים בדיון לפניי, ולאחר שהתרשמתי מדבריהם, לאחר שעיינתי בכל החומר שהונח לפניי, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלבנטיים, לא שוכנעתי כי קיימת תשתית מבוססת



ומשכנעת שיש בה לבסס עילה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001. עצם העובדה כי שני הצדדים הגישו תלונות הדדיות במשטרה, ואף למערך תלונות הציבור, אין בה דיה כדי להעיד על קיומה של עילה למתן צו מכוח החוק האמור, וממילא לא הונחה לפני בית המשפט תשתית משכנעת למתן צו כאמור.

7. מהתרשמותי לפי התמונה הכוללת שהונחה לפניי, מדובר בסכסוך בין שכנים על רקע אזרחי, בעיקר נוכח מחלוקות ביניהם לעניין השימוש בחניות משותפות (ראו תמונה נ"2). אם יש דבר אחד אשר ביחס אליו הצדדים תמימי דעים לחלוטין, הינו בנוגע למקור הסכסוך - מקום החניה. להלן יובאו דברי הצדדים מהפרוטוקול ללמדנו אודות מהות הסכסוך :

7.1. כך בעמוד 1 מול שורה 10 לפרוטוקול :

"כפי שפירטתי בבקשה שלנו, בינינו לבין המשיב התגלע סכסוך בקשר לחנייה. המשיב חנה את רכבו בין שתי חניות."

7.2. ובאותו עמוד לפרוטוקול, מול שורה 13 נכתב :

"הוזמנה משטרה למקום שהורתה לו להזיז את הרכב לחנייה אחת. אמר שהרכב לא עובד. שבועיים לא הזיז את רכבו. הפנו את העניין שלנו לפקח עירוני שמטפל בסכסוכי שכנים."

7.3. בעמוד 1 מול שורות 25-26 לפרוטוקול :

"היתה תלונה במשטרה ב- 30/1/23. צירפתי את התשובה שקיבלנו מהמשטרה. היו תלונות נוספות של המשיב נגדנו. יש דוחות פעולה של המשטרה. הכל העובר למי שאחראי על סכסוכי שכנים בקריה."

7.4. ראו גם עדות המשיב בעמ' 1, מול שורות 31-32 לפרוטוקול :

"מקור הסכסוך הוא חניה שלא מוגדרת"

7.5. ובעמוד 2, מול שורות 9-12 לעדות המשיב :

"הוא יצא מהחניה, רתם את העגלה בבוקר ויצא מהחניה. החלטתי כי זה קרוב לבית שלי לקחת את החניה רזרבית כדי לאפשר לבת שלי להחנות כשהיא חוזרת הביתה. הוא השתלט על החנייה הלא מוגדרת. כל הצרות התחילו מזה."

8. גם כשנשאלה המבקשת ע"י בית המשפט, באם המשיב עקב אחריה, **השיבה שאינה יודעת** (ראו עמוד 1, מול שורה 19 לפרוטוקול).

9. המשיב מצידו טוען כי המבקשים פוגעים בפרטיותו עת הציבו מצלמות אבטחה המכוונות לפתח ביתו. כן הוסיף המשיב, כי תלש את החמסה משער הכניסה של המבקשים, הואיל ואלו הציבוה שם כדי "להוציא לו את העיניים" יחד עם חמסות ופרסות נוספות נתלו רק לשם כך.

נכון הוא, כי הטרדה יכול שתהא גם פגיעה ברכוש המבקשים, ועל פניו ניכר כי המשיב פגע ברכושם עת תלש את החמסה מגדר ביתם. ואולם מחמת צורת המגורים של הצדדים (כניסה מול כניסה במרחק קטן מאוד) ספק בפני אם יש

מקום להרחקה של המשיב מפתח בית המבקשים, הואיל והמשמעות היא גם פגיעה בחירות תנועתו בכניסתו וביציאתו של המשיב מביתו שלו, וכן לא התרשמתי כי המשיב עלול לשוב ולפגוע ברכוש המבקשים, בין היתר, מחמת התקנתן של מצלמות אבטחה.

10. בתום הדיון סוער בין הצדדים, נעשו מספר ניסיונות להביא את הצדדים להסכמות, לפיהן ינתן צו הדדי מכח החוק, על-מנת שישמר השקט ביניהם. כן הוסבר לצדדים במסגרת דיון לא פורמלי, כי ספק בעיני בית המשפט אם הסעד המבוקש הוא המתאים לטענות שעלו במסגרת הדיון ובעיקרן - שימוש/מניעת שימוש בחניות רכוש משותף וכן מניעת הצבת מצלמות עקב פגיעה בפרטיות.

11. לקראת תום הדיון, ובניסיון אחרון להשיג הסכמות, הבהירו המבקשים בעמ' 4, מול שורה 10 לפרוטוקול כך :

"אנו מוכנים להוריד את החמסות ואת המצלמות. למשיב יש שתי חניות בטאבו והוא לא מחנה שם. **בתנאי שהוא לא יחנה בחנייה הרזרבית אלא בחנייה שלו**" (הדגשה שלי - מ.כ.).

דברים אלו של המבקשים לא מותירים מקום לספק, כי מהות הסכסוך איננה מקימה עילה לפי החוק.

12. בהחלט יתכן מצב שבו מהות הסכסוך שהינו סכסוך בין שכנים יסלים ויוביל לכדי "הטרדה מאיימת" כמשמעותה בחוק, ואולם במקרה דנן התרשמתי כי מדובר בצדדים שהינם אנשי משטרה נורמטיביים ושומרי חוק, שלא מצאו הדרך (עדיין) לפתור הסכסוך ביחס למקומות החניה המשותפים ברחוב, ואין לי להצטער על כך.

13. דומה כי בנסיבות אלו, אין הפתרונים לסכסוך כגון-דא במסגרת הסמכויות שבחוק למניעת הטרדה מאיימת התשס"ב 2001.

14. אשר על כן, מהטעמים שפורטו לעיל, הבקשה נדחית והצו הארעי שניתן ביום 26.02.23 - מבוטל.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אדר תשפ"ג, 08 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.